

คืนวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2512 ผมซึ่งจํกรยานยนต์ผ่านโรงภาพยนตร์
สกาลา สยามสแควร์ ซึ่งฉายหนังเรื่อง *สองสิงห์ตะลุยศึก* ใคร ๆ พูดถึง
ความสวยงามของโรงหนังใหม่แห่งนี้ แต่ผมไม่สนใจ

อีกไม่ถึงสิบชั่วโมง จะเป็นวันปีใหม่ ผมมุ่งหน้าไปที่โรงแรม 47
สถานที่แสดงหนังอีกประเภทหนึ่ง

ผมเรียกผู้หญิงมาคนหนึ่ง หล่อนพาผมไปที่ห้องแรกบนชั้นสอง
หล่อนปิดประตู ถอดเสื้อผ้าออกอย่างรวดเร็ว ร่างเปลือยเปล่า ออกอวบตุม
ทั้งคู่สลับกลางแสงไฟ

หล่อนหันมาบอกผม

“พี่ถอดเสื้อซี”

ผมยังยืนอยู่กับที่

“ไม่เป็นไร แค่อยากคุย”

“พี่ไม่มานอนหรือ?”

“ไม่ จะมาถามอะไรหน่อย”

“อะไรคะ?”

“รู้จักคักดีไหม?”

“คักดีไหน?”

“คักดีคนที่เป็นแมงดาคุมผู้หญิง ้วยสามสิบกว่า หน้าตาดี”

“พี่หาเขาทำไม?”

“จะฆ่ามัน”

หล่อนหัวเราะ

“พี่ล้อเล่นแบบนี้อาจมีอันตรายนะ”

“ผมไม่ได้ล้อเล่น”

หล่อนเห็นสีหน้าจริงจังของผม รอยยิ้มเริ่มหายไปจากใบหน้า

“พี่ไม่ได้ล้อเล่น...”

“ผมไม่ชอบล้อเล่น”

“จะฆ่าเขาทำไมคะ?”

“น้องสาวผมถูกเขาหลอกมาขายช่อง เธอตายแล้วเพราะถูกแขก
คนหนึ่งซ้อม”

“โอ! หนูเสียใจด้วย”

“ขอบใจ”

“แล้วพี่ก็ตามถามหาจากผู้หญิงโรงแรมต่าง ๆ ?”

“ใช่”

“กรุงเทพฯกว้างอย่างนี้ จะหาแมงดาคนหนึ่งได้ไง พี่คงต้องไปนอน
ทุกโรงแรม แล้วถามผู้หญิงไปทั่ว”

“ผมก็ทำมาแล้ว”

หล่อนเบิกตากว้าง

“จริงหรือ? พี่มาเที่ยวช่องเพื่อหาคนที่หลอกน้องสาว?”

ผมพยักหน้า

“ใช่ แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้นอนหรือ แค่อามเฉย ๆ”
“ไปมาก็ที่แล้ว?”
“ก็ไปทุกโรงแรม”
“หนูไม่รู้จักคักดีที่พี่ว่าหรือคะ”
“งั้นผมก็จะไปถามคนอื่น”
“อย่าเพิ่งไปคะ บางทีขวัญอาจจะรู้”

Mini Exist

ปรัชญา Existentialism ฉบับย่อความ

หล่อนหายไปราวสิบนาทีกี่พาหญิงสาวคนหนึ่งมาที่ห้อง

“นี่คะขวัญ”

ขวัญบอกว่า “หนูรู้จักคักดีคะ”

“รู้จักเขาได้อย่างไร?”

“เขาหลอกหนูมาขาย”

“รู้ไหมว่าตอนนี้เขาอยู่ที่ไหน?”

“โรงแรม 1881 ค่ะ”

“ถนนวิสุทธิกษัตริย์?”

“ใช่ค่ะ”

“ขอบใจ”

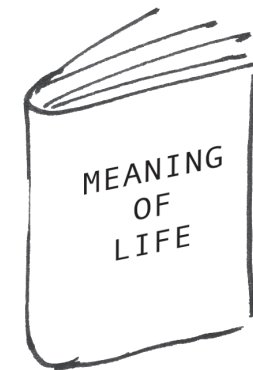
ผมยื่นเงินให้ขวัญ

หล่อนว่า “หนูไม่เอาเงินหรือคะ แต่พี่ช่วยจัดให้เขาหนัก ๆ เขา

เป็นคนข่มขืนหนู แล้วเอามาขาย”

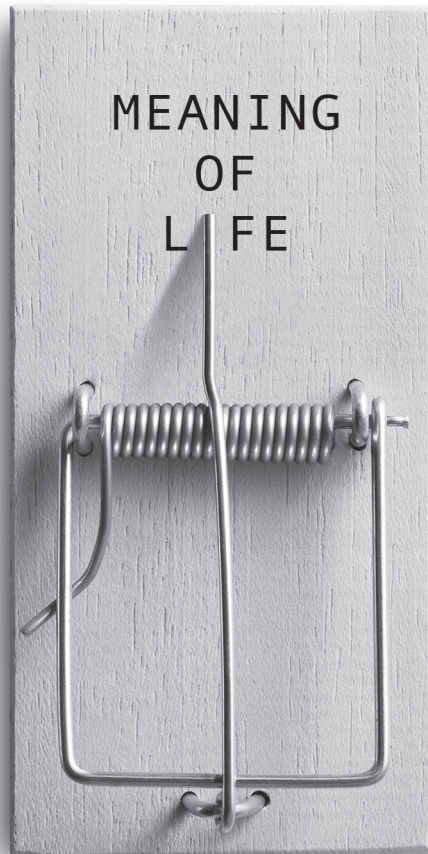
ผมพยักหน้า

อะไรทำให้ชีวิตมีความหมาย? ความรัก? งาน? เงิน?
ธรรมะ? ศาสนา? การศึกษา? ศิลปะ? หนังสือ? ดนตรี?
การช่วยเหลือคนอื่น? การต่อสู้กับความอยุติธรรม?
การหาความรู้? การช่วยเหลือคนที่อ่อนด้อยกว่า?

โรงแรม 1881 เป็นโรงแรมเก่าที่ถนนวิสุทธิกษัตริย์ ผมรู้จักที่นี่ดี ผมเคย
มาทำงานในย่านนี้ครั้งที่ผมยังเป็นหนุ่ม
ผมจอดจักรยานยนต์ในโรงแรม เดินเข้าไปที่บันได

แต่การแสวงหาความหมายของชีวิตอาจ
เป็นกับดักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์!

เราถูกสอน ถูกอบรมจากผู้ใหญ่ จากตำรา
ถูกกล่อมจากภาพยนตร์ เพลง ฯลฯ ว่าชีวิต
ต้องมีความหมาย ไม่เช่นนั้นก็ไม่รู้เกิดมาทำไม

เป็นไปได้ไหมว่าชีวิตไม่มีความหมายอะไรเลย?
ความหมายเกิดจากคนอุปโลกน์ขึ้นเอง

“ความมุ่งมั่นปลดปล่อยตัวตนเป็นอิสระจาก
ภาพลวงตานี้เป็นแก่นสารหนึ่งของศาสนาที่แท้
การไม่ปรุงแต่งภาพลวงตา แต่พยายามข้ามพ้น
มัน จึงเป็นหนทางสู่ความสงบทางใจที่สามารถ
รับได้ในระดับหนึ่ง”

